

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Υπόθεση αρ. 1261/2020)

8 Φεβρουαρίου 2022

[ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 8, 11, 15, 28, 29, 30, 33, 35 ΚΑΙ
146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Αιτητή

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠ' ΑΔΕΙΑ

Καθ' ου η αίτηση.

.....

*Γιάννης Πολυχρόνης, για Πολυχρόνης Γιάννης ΔΕΠΕ, για του
αιτητή.*

*Μάριος Στυλιανού, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για το Γενικό
Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, για το καθ' ου η αίτηση.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.: Ο αιτητής καταδικάστηκε στις 28.3.2011 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας / Αμμοχώστου στα πλαίσια εκδίκασης της ποινικής υπόθεσης με αρ. 20253/11, κατόπιν παραδοχής του, σε 26ετή ποινή φυλάκισης αναφορικά με αριθμό κατηγοριών για αδικήματα σεξουαλικής φύσεως, με θύματα 35 γυναίκες ασθενείς του, μεταξύ των οποίων και δύο ανήλικων κοριτσιών. Εκτίει την ποινή του στις Κεντρικές Φυλακές από τις 27.10.2011. Σημειώνεται ότι η απόφαση επί της ποινής επικυρώθηκε και κατ' έφεση, με την ***Π.Ε. 73/12, Στυλιανού ν. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 13.10.2015.***

Στις 7.6.2018 ο αιτητής υπέβαλε αίτηση προς το Συμβούλιο Αποφυλάκισης Κρατουμένων επ' Αδεία (στο εξής το «*Συμβούλιο*»), ζητώντας την αποφυλάκισή του επ' αδεία, δυνάμει των διατάξεων του περί Φυλακών Νόμου του 1996, ως αυτός έχει τροποποιηθεί.

Το Συμβούλιο με επιστολές του ημερομηνίας 25.6.2018, ζήτησε από τη Διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών, αναλυτική έκθεση

για τη συμπεριφορά του αιτητή στις φυλακές, μαζί με τις εισηγήσεις της, όπως επίσης την απόφαση της καταδίκης και ποινής του Δικαστηρίου. Από τον Αρχηγό Αστυνομίας και τη Διευθύντρια Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας, ζήτησε την υποβολή έκθεσης για το παρελθόν του αιτητή, το ποινικό του μητρώο και ψυχιατρική / ψυχολογική έκθεση, ενώ από τη Διευθύντρια Υπηρεσιών Κοινωνικών Ευημερίας, ζήτησε έκθεση για την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του αιτητή, όπως επίσης για τον κοινωνικό ή οικογενειακό περίγυρο του αιτητή.

Η έκθεση της Αστυνομίας απεστάλη στο Συμβούλιο στις 9.10.2018 (σελίδωση 25-24 του προσωρινού φακέλου σε αντίγραφο που κατατέθηκε στο Δικαστήριο και σημειώθηκε ως Τεκμήριο 2). Ομοίως, η έκθεση από τη Διευθύντρια Φυλακών απεστάλη στο Συμβούλιο στις 10.12.2018 (σελίδωση 45-44 Τεκμηρίου 2), ενώ η έκθεση των Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, απεστάλη στις 8.3.2019 (σελίδωση 75-69 Τεκμηρίου 2).

Εν αναμονή της έκθεσης του ψυχιάτρου του Τμήματος Ψυχικής Υγείας των Φυλακών, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να προχωρήσει στην εξέταση της αιτήσεως. Κατόπιν προσφυγής που άσκησε ο αιτητής, το Διοικητικό Δικαστήριο εξέδωσε αναγνωριστική απόφαση περί ύπαρξης παράλειψης οφειλόμενης ενέργειας εκ μέρους του Συμβουλίου να εξετάσει το υποβληθέν εκ του αιτητή αίτημα αποφυλάκισης επ' αδεία (**Στυλιανού ν. Συμβουλίου Αποφυλάκισης επ' Αδεία, υπόθ. αρ. 192/2019, ημερομηνίας 20.7.2020**). Κατά της πιο πάνω αναφερόμενης απόφασης, ασκήθηκε η Ε.Δ.Δ. 134/20, η εκδίκαση της οποίας ακόμα εκκρεμεί.

Εν τέλει, η έκθεση του Τμήματος Ψυχικής Υγείας Φυλακών, ημερομηνίας 4.8.2020, ελήφθη από το Συμβούλιο στις 9.9.2020 (ερυθρά 110-106 Τεκμήριο 1).

Το Συμβούλιο με επιστολή του ημερομηνίας 30.9.2020 προς τη Διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών, ενημέρωσε πως η συνέντευξη του αιτητή σε σχέση με το αίτημά του, θα

πραγματοποιηθεί στις 6.10.2020 και κλήθηκε όπως παρουσιαστεί, εφόσον επιθυμούσε, με δικηγόρο και τυχόν μάρτυρες. Στις 6.10.2020, έλαβε χώρα η συνέντευξη του αιτητή, στην παρουσία του δικηγόρου του και των δύο μαρτύρων, ήτοι των δύο αδελφών του, το περιεχόμενο της οποίας καταγράφεται και περιέχεται στα ερυθρά 173-142 του Τεκμηρίου 1. Ο συνήγορος του αιτητή κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου τη γραπτή του αγόρευση και η απόφαση επιφυλάχθηκε.

Στις 17.11.2020 το Συμβούλιο εξέδωσε απορριπτική απόφαση, η νομιμότητα της οποίας συνιστά το αντικείμενο της υπό εκδίκαση προσφυγής. Σημειώνεται πως, όπως προκύπτει από την Ένσταση, η πιθανή ημερομηνία αποφυλάκισης του αιτητή, είναι η 11.8.2025.

Κατόπιν ενδιάμεσης αιτήσεως, συμφωνήθηκε η σύντομη εκδίκαση της υπόθεσης και οι γραπτές αγορεύσεις των μερών, κατατέθηκαν εντός των χρονοδιαγραμμάτων του Δικαστηρίου.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή, στη γραπτή του αγόρευση, έκανε αναφορά στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ***Vinter and Others v. The United Kingdom, Appl. no. 66069/09, 130/10 and 3896/10, dated 9.7.2013***, όπως επίσης και στην απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου ***Παναγή άλλως Καυκαρής v. Συμβουλίου Αποφυλακίσεως επ' Αδεία, υπόθ. αρ. 1407/14, ημερομηνίας 15.2.2015*** και του Διοικητικού Δικαστηρίου στην ***Σιδερένου v. Συμβουλίου Αποφυλακίσεως επ' Αδεία, ημερομηνίας 24.10.2017***, στις οποίες γίνεται ανασκόπηση όλης της ευρωπαϊκής και κυπριακής νομοθεσίας και νομολογίας.

Εισηγήθηκε πως από τις διατάξεις του άρθρου 14Η του περί Φυλακών Νόμου, ως έχει τροποποιηθεί, δίδεται ιδιαίτερη έμφαση στην επικινδυνότητα του κρατούμενου, ως το βασικό κριτήριο για την εξέταση της αίτησης του για την επ' αδεία αποφυλάκισή του, υπογραμμίζοντας πως όλοι οι καταδικασθέντες σε δια βίου φυλάκιση έχουν δικαίωμα στην προοπτική απελευθέρωσης, προς

το σκοπό αναμόρφωσης και επανένταξης στον κοινωνικό πλαίσιο, όπως επίσης, δικαίωμα στην αναθεώρηση της ποινής τους.

Παραπέμποντας στην προσβαλλόμενη απόφαση του Συμβουλίου, ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή, υπέδειξε πως το Συμβούλιο εκμηδένισε όλη τη θετική πτυχή της εικόνας του αιτητή, απορρίπτοντας την αίτησή του, καταλήγοντας σε αυθαίρετα και παράλογα συμπεράσματα, χωρίς να ληφθεί υπόψη η διαγωγή του αιτητή στις φυλακές, η βεβαρημένη υγεία του, οι επαφές που ο ίδιος είχε με ψυχιάτρους προς αντιμετώπισή του προβλήματός του, το υποστηρικτικό οικογενειακό του περιβάλλον. Όπως επίσης, κατά τις εισηγήσεις, το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τη θετική εισήγηση για αποφυλάκισή του με εποπτεία από τη Διεύθυνση των Κεντρικών Φυλακών, το γεγονός ότι ο ίδιος είχε σταθερό και μόνιμο τόπο διαμονής μαζί με τη μητέρα και τις αδελφές του, όπως επίσης, δεν λήφθηκε υπόψη η θετική αποφυλάκιση επ' αδεία, ως η έκθεση του Ψυχιάτρου.

Πρόσθετοι λόγοι που παραθέτει ο αιτητής, αποδίδοντας προς το Συμβούλιο ελλιπή έρευνα, άπτονται των προσωπικών περιστάσεων του ιδίου, πως η πιθανότητα επανάληψης των αδικημάτων αυτών στο μέλλον θα είναι αδύνατη, αφού σήμερα έχει ξεπεράσει την ηλικία των 66 ετών, ενώ δεν θα ασκήσει ξανά το επάγγελμα του ιατρού.

Διατείνεται ο αιτητής πως το Συμβούλιο δεν ακολούθησε τη δυναμική μέθοδο, ως αυτή επεξηγήθηκε στην **Παναγή άλλως Καυκαρής (ανωτέρω)**, αλλά παρέμεινε προσηλωμένο στην στατική μέθοδο, παραγνωρίζοντας τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, την ηλικία, τη συμπεριφορά του, τη ψυχική του κατάσταση, τη μεταμέλειά του και το ευρύτερο θετικό οικογενειακό του περιβάλλον, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτό τις διατάξεις του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ και του Άρθρου 8 του Συντάγματος. Προωθήθηκε επίσης ισχυρισμός περί έλλειψης ειδικής αιτιολογίας του Συμβουλίου, σε σχέση με την απόκλιση από προηγούμενη θετική εισήγηση των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας και των άλλων εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

Υποστήριξε, τέλος, ο αιτητής πως το Συμβούλιο δεν ενήργησε αμερόληπτα, αφενός, κατ' επίκληση της Έφεσης που άσκησε κατά της απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου στα πλαίσια της προσφυγής με αρ. 192/19 και αφετέρου, λόγω της συμμετοχής της κας Βαλανίδου που παράλληλα, υπήρξε μέλος του Ιατροσυμβουλίου που εξέτασε και απέρριψε αίτημα του αιτητή για απόλυσή του με ηλεκτρονικό βραχιολάκι, αλλά και προϊσταμένη των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας στις φυλακές, ιδιότητες ασυμβίβαστες με την ιδιότητα μέλους του Συμβουλίου.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος της Δημοκρατίας, απορρίπτοντας όλους του ισχυρισμούς του αιτητή, υποστήριξε τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, υποβάλλοντας πως το Συμβούλιο προτού καταλήξει στην απορριπτική απόφαση, στάθμισε, αξιολόγησε και εκτίμησε όλα τα στοιχεία και γεγονότα που παρουσιάστηκαν ενώπιόν του, προβαίνοντας σε αναφορά στις σχετικές σελίδες της προσβαλλόμενης απόφασης, για ένα έκαστο παράγοντα που λαμβάνεται υπόψη, στις βάση των διατάξεων του άρθρου 14Η του Νόμου.

Όπως αναφέρεται στις διατάξεις του άρθρου 14Α του περί Φυλακών Νόμου, ως αυτός έχει τροποποιηθεί, κρατούμενος που έχει εκτίσει το ήμισυ της ποινής φυλάκισης του, που υπερβαίνει τα δύο έτη ή που καταδικάστηκε σε ποινή ισόβιας φυλάκισης και έχει εκτίσει τουλάχιστον δώδεκα έτη της ποινής, δικαιούται να υποβάλει προς το Συμβούλιο, γραπτό αίτημα για την υπό όρους αποφυλάκισή του επ' αδεία, προκειμένου να εκτίσει την ποινή του για το εναπομείναν αυτής μέρος, εκτός των φυλακών.

Στο άρθρο 14Η, προδιαγράφονται οι παράγοντες που το Συμβούλιο εξετάζει, λαμβάνει δεόντως υπόψη και συνεκτιμά, σε κάθε περίπτωση, ως ακολούθως:-

*«**14Η**(1) [...] (α) Το βαθμό επικινδυνότητας του κρατουμένου και τις πιθανότητες υποτροπής του·*

(β) τη διασφάλιση της προστασίας της κοινωνίας διά της πρόληψης αδικημάτων όπως εκείνα για τα οποία ο κρατούμενος εκτίει την ποινή ή ανάλογα με την περίπτωση, τις συντρέχουσες ή διαδοχικές ποινές των οποίων το εναπομένον μέρος επιζητεί με το αίτημα του να εκτίσει εκτός των Φυλακών·

(γ) τυχόν προσωπικές, οικογενειακές ή και άλλες συνθήκες που δυνατόν να συνηγορούν σε υπό όρους αποφυλάκιση του

κρατουμένου επ' αδεία, χωρίς αυτό να αντιστρατεύεται την προστασία της κοινωνίας:

Νοείται ότι ο παράγοντας της διασφάλισης της προστασίας της κοινωνίας διά της πρόληψης αδικημάτων, έχει ιδιαίτερη βαρύτητα αναφορικά με αιτήματα κρατουμένων που εκτίουν ποινή ή ποινές ισόβιας φυλάκισης ή πολυετείς ποινές φυλάκισης για τη διάπραξη αδικημάτων με την άσκηση βίας.

(2) Προκειμένου να συνεκτιμήσει τους παράγοντες που αναφέρονται στο εδάφιο (1), το Συμβούλιο Αποφυλάκισης εξετάζει σε κάθε περίπτωση κρατουμένου, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

(α) Το είδος του αδικήματος για το οποίο ο κρατούμενος εκτίει την ποινή φυλάκισης της οποίας το εναπομένον μέρος επιζητεί με το αίτημά του να εκτίσει εκτός των Φυλακών·

(β) την ποινή της οποίας το εναπομένον μέρος ο κρατούμενος επιζητεί με το αίτημά του να εκτίσει εκτός των Φυλακών·

(γ) σε περίπτωση που το αίτημα του κρατουμένου αφορά έκτιση εκτός των Φυλακών του εναπομένου μέρους ποινών οι οποίες συντρέχουν ή τρέχουν διαδοχικά, εξετάζεται επίσης το είδος όλων των αδικημάτων για τα οποία επιβλήθηκαν οι συντρέχουσες ή διαδοχικές ποινές, όπως και όλες οι ποινές που επιβλήθηκαν για τα εν λόγω αδικήματα·

(δ) τα γραπτά σχόλια του Δικαστηρίου κατά την επιβολή της ποινής ή των ποινών που αναφέρονται στη παραγράφους (β) και (γ)·

(ε) το ποινικό μητρώο του κρατουμένου·

(στ) τις προηγούμενες ευκαιρίες που τυχόν δόθηκαν στον κρατούμενο από Δικαστήριο και ή τη διεύθυνση των Φυλακών για αποτροπή υποτροπής του·

(ζ) τις προθέσεις και τα σχέδια του κρατουμένου για επιτυχή και νομοταγή ένταξή του στη κοινωνία·

(η) κατά πόσο ο κρατούμενος έχει καταβάλει θετικές και πετυχημένες προσπάθειες για λύση του προβλήματος ή των προβλημάτων που τον οδήγησαν στη διάπραξη του αδικήματος ή αδικημάτων που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (γ)·

(θ) τη συμπεριφορά του κρατουμένου προς το προσωπικό των Φυλακών και την αντιμετώπισή του στο θέμα τήρησης των πειθαρχικών κανόνων των Φυλακών·

(ι) κατά πόσο κρίνεται επί του παρόντος αναγκαία η κράτηση του κρατουμένου στην πτέρυγα υψίστης ασφαλείας των Φυλακών·

(ια) κατά πόσο ο κρατούμενος έχει έμπρακτα μετανοήσει για την εγκληματική του συμπεριφορά και κατά πόσο έχει συνειδητοποιήσει τις συνέπειες της εγκληματικής του συμπεριφοράς για το θύμα ή τα θύματα και τους συγγενείς τους·

(ιβ) κατά πόσο ο κρατούμενος έχει επίγνωση των δικών του προβλημάτων ή και αντιλήψεων που οδήγησαν στη διάπραξη του αδικήματος ή αδικημάτων που αναφέρονται στις παραγράφους (α) και (γ) και κατά πόσο έχει έμπρακτα

συμβάλει στη σημαντική μείωση του κινδύνου επανάληψής τους·

(ιγ) την έκθεση του δικανικού ψυχίατρου των Φυλακών, ιδίως όπου υπάρχει ιστορικό σοβαρών ψυχολογικών προβλημάτων·

(ιδ) τη συμπεριφορά του κρατουμένου όταν τυχόν τοποθετήθηκε από τη διεύθυνση των Φυλακών σε θέση εμπιστοσύνης·

(ιε) τις τυχόν βάσιμες πληροφορίες από τη διεύθυνση των Φυλακών ή την Αστυνομία που δημιουργούν εύλογη υπόνοια ότι με την επ' αδεία αποφυλάκισή του ο κρατούμενος σχεδιάζει κακόβουλες πράξεις εναντίον του θύματος ή της οικογένειας ή

φίλων του θύματος·

(ιστ) την όλη συμπεριφορά του κρατουμένου κατά την περίοδο που προηγουμένως είχε εκτίσει μέρος της ποινής ή των ποινών του ή μέρος άλλης ποινής ή ποινών εκτός των Φυλακών δυνάμει απόφασης του Συμβουλίου Αποφυλάκισης για επ' αδεία αποφυλάκισή του·

(ιζ) το δείκτη επικινδυνότητας του κρατουμένου.»

Το Συμβούλιο, προς υποβοήθηση περάτωσης του έργου του, οφείλει να εξασφαλίζει όλο το αναγκαίο γραπτό πληροφοριακό υλικό, ζητώντας την υποβολή προς αυτό εκθέσεων: (α) από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, (β) την Αστυνομία, (γ) τις

Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας και (δ) τη διεύθυνση των Φυλακών. Πρόσθετα, οφείλει να καλέσει τον κρατούμενο σε προφορική συνέντευξη, προκειμένου να ακούσει αυτόν, όπως και τυχόν δικούς του ειδικούς, μάρτυρες και δικηγόρους, τηρώντας για το σκοπό αυτό, πρακτικά.

Το δύσκολο αυτό έργο είναι που καλείται το Συμβούλιο να επιτελέσει, έχοντας κατά νου τα όσα λέχθηκαν στην **Vinter and Others (ανωτέρω)** και στην **Παναγή, άλλως Καυκαρής (ανωτέρω)**, προβαίνοντας σε μια σφαιρική και συνολική εξέταση των παραγόντων που προδιαγράφει ο Νόμος, εφαρμόζοντας κριτήριο δυναμικό και όχι στατικό.

Ο πρώτος λόγος που εγέρθηκε και θα εξεταστεί κατά προτεραιότητα, άπτεται ισχυρισμού περί έλλειψης αμεροληψίας του Συμβουλίου να εξετάσει την αίτηση που υπέβαλε ο αιτητής για δύο λόγους: Πρώτον, λόγω του ότι το Συμβούλιο άσκησε Έφεση κατά της ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Δικαστηρίου στην υπόθ. αρ. 192/19 και το γεγονός αυτό, κατά τη

θέση του αιτητή, στερεί από αυτό την αντικειμενική αμεροληψία που πρέπει να το διέπει. Αφαιτέρου δε, λόγω της συμμετοχής στη σύνθεση του Συμβουλίου, της κας Βαλανίδου, η οποία υπήρξε παράλληλα, μέλος του Ιατροσυμβουλίου που εξέτασε και απέρριψε το αίτημα του αιτητή για απόλυσή του με ηλεκτρονικό βραχιολάκι, ενώ είναι και η Προϊσταμένη των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας στις φυλακές, ιδιότητες ασυμβίβαστες με την ιδιότητα μέλους του Συμβουλίου.

Σύμφωνα με τη νομολογία, η έλλειψη αμεροληψίας πρέπει να αποδεικνύεται με ικανοποιητική βεβαιότητα, είτε από τα στοιχεία που παρουσιάζονται στους διοικητικούς φακέλους ή με ασφαλή συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από την ύπαρξη τέτοιων στοιχείων (***Christou v Republic (1980) 3 CLR 437, Καφοσιδέρης v. Δημοκρατίας (1995) 3 Α.Α.Δ. 176, Κωνσταντινίδου v. Δημοκρατίας, Α.Ε. 231/12, ημερομηνίας 24.10.2018***). Ο διάδικος που προβάλλει την μεροληψία έχει το βάρος απόδειξης. Στην ***Παπαδοπούλου v. Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 526***, τονίστηκε επίσης πως, προβολή ισχυρισμών περί

έλλειψης αμεροληψίας στην αγόρευση και μόνον του αιτητή, δεν είναι αρκετοί, προκειμένου να οδηγήσουν μία διοικητική απόφαση σε ακύρωση.

Το γεγονός και μόνον ότι, το Συμβούλιο καταχώρησε Έφεση σε προσφυγή που πέτυχε ο αιτητής σε σχέση με το επίδικο αίτημα, κατά την εκδίκαση της οποίας διαπιστώθηκε, μόνον, παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας εκ μέρους του, προς εξέταση του αιτήματος αποφυλάκισης επ' αδεία, ενόσω ακόμα δεν είχε συγκεντρώσει τις απαραίτητες εκ του Νόμου εκθέσεις, έτσι ώστε να ενεργήσει, δεν θεωρώ πως είναι ικανό για να αποσείσει το αποδεικτικό βάρος που φέρει ο ίδιος ο αιτητής, ώστε να γίνει αποδεκτός ο ισχυρισμός του περί παράβασης της αρχής της αμεροληψίας. Τα όσα διατείνεται ο αιτητής, στηρίζονται σε υποθέσεις και αβάσιμους συλλογισμούς και συμπεράσματα.

Τα ίδια ισχύουν και σε σχέση με το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού, σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή της κας Βαλανίδου, ως μέλος του Συμβουλίου, περιοριζόμενη μόνον να αναφέρω πως το

γεγονός και μόνον της συμμετοχής της σε άλλη Επιτροπή, ήτοι στην Επιτροπή Κατάταξης, βάσει άλλων προνοιών της Νομοθεσίας, ήτοι του άρθρου 21B του Νόμου, σε σχέση με άλλο αίτημα, ήτοι για την έκτιση της ποινής του κατ' οίκον με ηλεκτρονική συσκευή, δεν είναι ικανά, βεβαίως, να στοιχειοθετήσουν, με την επάρκεια και βεβαιότητα που απαιτείται, προκατάληψη εκ μέρους της.

Και εν πάση περιπτώσει, λαμβάνεται υπόψη πως ο αιτητής είχε εκπροσωπηθεί δια δικηγόρου, κατά την ενώπιον του Συμβουλίου προφορική συνέντευξη και εντούτοις ουδέν λέχθηκε και/ή εγέρθη σε σχέση με το ζήτημα της αμεροληψίας, είτε του ίδιου του Συμβουλίου, είτε του μέλους αυτού, κας Βαλανίδου.

Είναι γνωστή, άλλωστε, η αρχή της νομολογίας, πως το θέμα της προκατάληψης, πρέπει να τίθεται με την πρώτη ευκαιρία ενώπιον του διοικητικού οργάνου για να τον εξετάσει, σε περίπτωση που υπάρχει πλήρης γνώση των γεγονότων που θεμελιώνουν το ενδεχόμενο προκατάληψης, προκειμένου να προχωρήσει

απρόσκοπτα η ενώπιόν του διαδικασία. Εφόσον ο διάδικος αδρανή να πράξει τούτο, τότε, το δικαίωμά του αυτό, θεωρείται ότι εγκαταλείπεται (**Δημοκρατία ν. Χατζηχάννας κ.ά., Α.Ε. 142/2005, ημερομηνίας 13.3.2007, Σισμάνη κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. (2007) 3 Α.Α.Δ. 420**).

Δεν μπορεί σαφώς ο διάδικος να εγείρει τέτοιο σοβαρό ισχυρισμό περί έλλειψης αμεροληψίας, κατά το δοκούν και να επιλέγει να τον προβάλει μόνον ενώπιον του Δικαστηρίου, ανάλογα με το αποτέλεσμα που θα έχει η έκβαση της εκκρεμούσας διαδικασίας ενώπιον του διοικητικού οργάνου. Ο ισχυρισμός, συνεπώς, απορρίπτεται.

Έχω μελετήσει με ιδιαίτερη προσοχή τα ενώπιον μου δεδομένα, την προσβαλλόμενη απόφαση του Συμβουλίου, σε συνάρτηση με τη νομολογία και τις διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας, όπως αυτά έχουν εκτεθεί πιο πάνω.

Αρχίζοντας από τις εκθέσεις που εκ του Νόμου, το Συμβούλιο οφείλει να εξασφαλίζει, παρατηρώ πως καμία από τις υπηρεσίες, από τις οποίες ζητήθηκε πληροφοριακό υλικό εισηγήθηκε την έγκριση του αιτήματος. Με εξαίρεση τη θέση του Αρχηγού Αστυνομίας, η οποία ήταν ξεκάθαρα απορριπτική, οι άλλες υπηρεσίες εξέφρασαν την θέση περί απαραίτητης τακτικής παρακολούθησης από Ψυχίατρο, όπως και εποπτείας από το Δικαστήριο, βάσει δικαστικού διατάγματος.

Ειδικότερα, η Διευθύντρια του Τμήματος Φυλακών, δια της εκθέσεως της ημερομηνίας 18.12.2018, χωρίς να αναφερθεί οτιδήποτε το θετικό, εξέφρασε τη θέση πως, σε περίπτωση που το Συμβούλιο αποφασίσει να εγκρίνει την υποβληθείσα αίτηση, θα πρέπει, λόγω της φύσης των αδικημάτων για τα οποία καταδικάστηκε, να εξασφαλιστεί προηγούμενο διάταγμα παραπομπής του αιτητή σε εποπτεία.

Στη δε έκθεση του Τμήματος Ψυχικής Υγείας Φυλακών, ημερομηνίας 9.9.2020, αναφέρθηκε πως ο αιτητής κατά την

ετοιμασία της ψυχολογικής έκθεσης, σε δύο συναντήσεις «[...] παρουσίαζε ρηκό συναίσθημα και από την αρχή επιδίωκε να κατευθύνει τη συζήτηση και αντιστεκόταν στην προσπάθεια της εξετάστριας να τηρηθούν τα πρότυπα της αξιολόγησης. Εμφάνισε αλαζονική και εγωκεντρική στάση που δυσκόλεψε τη συνεργασία μαζί του [...] Παράλληλα, ισχυρίστηκε ότι κατακλυζόταν από σεξουαλικές εμμονές οι οποίες τον ωθούσαν στο να κάνει τον έλεγχο. Ο ίδιος απέδωσε τα παραπάνω συμπτώματα σε παρενέργειες της ψυχιατρικής φαρμακευτικής αγωγής. Για τις καταδικαστέες πράξεις επέρριπτε επίσης ευθύνη στην πρώην σύζυγό του, αφού όπως εξήγησε δεν γνώριζε πως να τον χειριστεί («δεν είναι έξυπνη γυναίκα») κατά τη δύσκολη συναισθηματικά περίοδο που περνούσε.»

Παραθέτω πιο κάτω, μέρος της προαναφερόμενης ψυχολογικής έκθεσης:

«Διαγνωστική εκτίμηση

Βάσει της κλινικής εκτίμησης, ο εξεταζόμενος πληρούσε κριτήρια για Άλλη Προσδιορισμένη Παραφιλική Διαταραχή

(σεξουαλική διέγερση μέσω νάρκωσης γυναικών και λήψης φωτογραφιών σεξουαλικού περιεχομένου - ηδονοβλεπτικό) (302.89, F65.89), σύμφωνα με το διαγνωστικό εγχειρίδιο DSM-5. Κατά την παρούσα εξέταση, προσδιορίζεται ότι ο εξεταζόμενος βρισκόταν σε ελεγχόμενο περιβάλλον (περιορισμένες ευκαιρίες για συμμετοχή στις συγκεκριμένες σεξουαλικές πράξεις) ενώ δεν μπορούσε να προσδιοριστεί το επίπεδο ύφεσης της διαταραχής λόγω του ότι απαιτείται ο εξεταζόμενος να βρίσκεται σε μη ελεγχόμενο περιβάλλον για τουλάχιστον 5 χρόνια.

Πληρούνταν επίσης επαρκή κριτήρια για *Ναρκισσιστική Διαταραχή Προσωπικότητας* (301.81, F60.81). Πιο αναλυτικά, χαρακτηριζόταν από ένα διάχυτο πρότυπο μεγαλείου, ανάγκης για θαυμασμό και έλλειψη ευσυναίσθησης, με έναρξη στην πρώιμη ενήλικη ζωή του και παρουσία σε ποικιλία πλαισίων, όπως φάνηκε από τα ακόλουθα: (α) Μεγαλειώδης αίσθηση σημαντικότητας του εαυτού, (β) Πιστεύει ότι είναι εξαιρετικός και μοναδικός άνθρωπος, και μπορεί να γίνει κατανοητός μόνο από, ή θα πρέπει να συσχετιστεί με άλλους εξαιρετικούς ή υψηλού επιπέδου ανθρώπους, (γ) Απαιτεί υπερβολικό θαυμασμό, (δ) Διαπροσωπική εκμετάλλευση, (ε) Έλλειψη ευσυναίσθησης και (ζ) Έχει αλαζονικές υπεροπτικές συμπεριφορές ή στάσεις. Σημειώνεται ότι η *Ναρκισσιστική Διαταραχή Προσωπικότητας*

συχνά μπορεί να συνυπάρξει με την κατάθλιψη, η οποία και αναφέρθηκε στο παρελθόν του.

Συμπεράσματα

Ο εξεταζόμενος ήταν πρόσωπο που κατά την περίοδο που εξετάστηκε διαγνώστηκε με Άλλη Προσδιορισμένη Παραφιλική Διαταραχή και Ναρκισσιστική Διαταραχή Προσωπικότητας. Η παραφιλία αναφέρεται στις αποκλίνουσες σεξουαλικές παρορμήσεις που είχαν ως μοναδικό στόχο τη σεξουαλική διέγερση (διαστροφή μέσω σεξουαλικής κυριαρχίας). Ο εξεταζόμενος αδυνατούσε να ελέγξει την παρόρμησή του, η οποία ήταν συχνή και επαναλαμβανόμενη, και συνοδευόταν από αισθήματα ευοχής.

Λαμβάνοντας υπόψη την προσωπικότητα του εξεταζόμενου καθώς και τη συνολική ψυχική του κατάσταση (καθώς δεν έτυχε ποτέ ψυχολογικής θεραπείας), σε περίπτωση επ' αδείας αποφυλάκισής του, κρίθηκε απαραίτητη η τακτική παρακολούθησή του από ψυχολόγο και κοινωνικό λειτουργό, ώστε αφενός μεν να διευκολυνθεί η κοινωνική προσαρμογή του στα νέα δεδομένα ζωής και να ευνοηθεί η υλοποίηση των στόχων που έθεσε για ομαλή κοινωνική ενσωμάτωση (κατά προτεραιότητα ήταν η αφοσίωση στην οικογένειά του και στον εθελουτισμό) και αφετέρου δε να ενισχυθεί προκειμένου να μην υποτροπιάσει σε ψυχικές καταστάσεις με συμπεριφορές βλαπτικές, παρόμοιες με αυτές που εκδήλωσε στο παρελθόν.»

Ως Τεκμήριο 7, παρουσιάστηκαν τα πρακτικά της προφορικής συνέντευξης του αιτητή, στην παρουσία του δικηγόρου του και των δύο αδελφών του. Κρίνεται χρήσιμη η παράθεση μέρους αυτών, καθότι το Συμβούλιο, όπως αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, επικαλείται στοιχεία που προκύπτουν από αυτήν:

«Κατ.: Λοιπόν, από το διαβήτη άρχισαν όλα τα σεξουαλικά προβλήματα. Απ' ότι ξέρετε, ο διαβήτης έχει τεράστιες παρενέργειες. Σ' όλο το κορμί. Δεν ήμουν πλέον αυτός που θα μπορούσα να είμαι, ικανός άντρας σ' αυτή τη φάση της ζωής μου και ως χαρακτήρας και ως σύζυγος. Έτσι ξεκίνησαν τα οικογενειακά προβλήματα. Δεν είχα συμπαράσταση της οικογένειας, της συζύγου μου συγκεκριμένα. Εντάξει, η ίδια αυτό μπορούσε να με βοηθήσει και δεν μπορούσε να με βοηθήσει διαφορετικά. Έτσι κάπου η ψυχοδυναμική με εκτροχίασε. Και έφτασα στο σημείο να γυρεύω μία διέξοδο, διότι σ' αυτό το χώρο υπήρξε μία σπίθα για να ξεκινήσω.

[...]

Πρόεδρος: Δηλαδή για να καταλάβουμε, φωτογραφίζατε τα κουνδλώματα της πρώτης πελάτισσας σας και τι έγινε, δημιουργήθηκε κάτι σε σας καλό;

Κατ.: Δημιουργήθηκε η ιδέα ότι με το να έχω όλη αυτή την πίεση από το σπίτι, από τη σύζυγο μου, που δεν μπορώ σεξουαλικά και το ένα και το άλλο, να κάμνω ίσως πιστεύω και λανθασμένα, να δείξω στον εαυτό μου ότι δεν είμαι αυτός που με χαρακτηρίζει η σύζυγος μου.

Πρόεδρος: Με τη φωτογραφία των κουδουλωμάτων, νιώσατε καλύτερα;

Κατ.: Συνεχίστηκαν και άλλες φωτογραφίες που κατάλαβα, αν κατάλαβα κάπου κάπου ήμουν σε κάποια διέξοδο, δηλαδή ήθελα να τονιστεί ο ανδρισμός μου ότι η γυναίκα μου δεν είχε δίκαιο γι' ότι μου έλεγε και με έβριζε.

[...]

Κατ.: Μα είχα πει. Δεν είχα τη δύναμη λόγω της φοβίας που είχα. Σταματώντας τα φάρμακα που ήταν το πιο σωστό, αλλά φοβόμουν την κολίτιδα η οποία θα με έβγαζε έξω από την εργασία μου.

ΑΒ.: Δηλαδή επιλέγατε συνειδητά να κάμνετε τι θα κάμνετε συνειδητά, για να μην έχει έξαρση η ελκώδης κολίτιδα και μπορεί να μην εργάζεστε; Προτιμούσατε δηλαδή να κάμετε τούτα τα εγκλήματα, να έχετε λεφτά και να δουλεύετε στην κλινική;

Κατ.: Ήθελα να ξεχρεώσω.

ΑΒ.: Εννοώ για να μπορείτε να εργάζεστε.

Κατ.: Για να εργάζομαι και για να μπορώ να ανταποκρίνομαι ως άντρας απέναντι στη σύζυγο μου.

ΜΑ.: Αλλά το ότι θυσιάστηκαν 35 γυναίκες; Είστε ο μοναδικός ασθενής με ελκώδη κολίτιδα; Δεν υπάρχουν άλλοι;

Κατ.: Απ' ότι γνωρίζω στην Κύπρο υπάρχουν παρά πολλοί [...] εάν δεν το διαχειριστείς σωστά [...] ίσως γίνει και καρκίνος [...]. Τότε τι θα βάλεις στην πιλάντζα;

ΜΑ.: Του καρκίνο βεβαίως.

ΤΠ.: Έχετε λάθος βιβλία όμως κ. Στυλιανού. Λυπούμαι πάρα πολύ. Μας δώσατε ερμηνεία για το Seroxat, αν είναι δυνατόν, που ένας στους τέσσερεις ανθρώπους παίρνει Seroxat και λέτε ότι και εσείς παίρνοντας το βιάσατε τόσες γυναίκες.

Κατ.: Δεν είπα τούτη τη δικαιολογία. Ανέφερα τα οικονομικά μου προβλήματα, τα προβλήματα όλα αυτά τα οποία είχα...

ΤΠ.: Πως θα αποφύγετε να ξαναεγκληματήσετε;

Κατ.: Έχω τόσο πολύ μετανοήσει και νιώθω την ενοχή που ούτε καν μπορώ να σκεφτώ να κάμω κάτι τέτοιο ξανά. Και είμαι και πρόθυμος αυτή τη στιγμή και μπορεί να το κάμω, φτάνει να πάρω μία άδεια, να βάλω την ένεση...

ΜΑ.: Τί εννοείτε, ποια ένεση;

Κατ.: Υπάρχει μία ένεση, προγεστερόνη η οποία παύει και δεν θα υπάρξει οποιαδήποτε σεξουαλική παρόρμηση.

ΓΜ.: Για στείρωση;

Κατ.: Όχι, δεν είναι για στείρωση. Είναι μία ένεση προγεστερόνης, είναι θηλυκή ορμόνη, να απαλλαχθώ, να μην δω μία γυναίκα και να τη δω σεξουαλικά. [...]»

Έχοντας μελετήσει την προσβαλλόμενη απόφαση, διαπιστώνω πως το Συμβούλιο έχει εξετάσει την περίπτωση του αιτητή, εντός των ορθών παραμέτρων, τόσο της νομοθεσίας, όσο και της νομολογίας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη όλους του ουσιώδεις παράγοντες, εκθέσεις και προσωπική συνέντευξη του αιτητή και των μαρτύρων του, καταλήγοντας σε συμπεράσματα τα οποία κρίνονται ορθά και λογικά.

Από την πολυσέλιδη απόφαση του Συμβουλίου, προκύπτουν ευκρινώς οι λόγοι για τους οποίους το διοικητικό όργανο καταλήγει να απορρίψει την υποβληθείσα αίτηση, αποδίδοντας τη δέουσα βαρύτητα σε ένα έκαστο παράγοντα που προδιαγράφεται στις διατάξεις του άρθρου 14Η. Αναφέρθηκε δε,

με ιδιαίτερη επιμέλεια στο φάκελο της ποινικής υπόθεσης, στις εκθέσεις των αρμοδίων τμημάτων που τέθηκαν υπόψη του, στη σοβαρότητα των αδικημάτων στα οποία ο αιτητής κρίθηκε ένοχος, στα σχόλια του Κακουργιοδικείου όπως αυτά αποτυπώνονται στην δικαστική απόφαση. Δεν παρέλειψε, επίσης, να λάβει υπόψη του τα προβλήματα υγείας που ο αιτητής αντιμετωπίζει.

Έγινε ιδιαίτερη αναφορά στο περιεχόμενο της προσωπικής συνέντευξης του αιτητή, στη βάση της οποίας το Συμβούλιο κατέληξε σε συμπεράσματα, ορθά κρινόμενα, αντιπαραβαλλόμενα με το περιεχόμενο της συνέντευξης, μέρος του οποίου έχει εκτεθεί αυτούσιο ανωτέρω.

Το Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται εκ των σχετικών νομοθετικών διατάξεων, αντλώντας καθοδήγηση και αρωγή, τόσο από τις ενώπιον του εκθέσεις ειδικών, όσο και από την προσωπική συνέντευξη του αιτητή, διαπίστωσε, εντός ευλόγων παραμέτρων, πως ο αιτητής δεν μεταμέλησε για τις πράξεις του, απέρριπτε συνεχώς τις ευθύνες των πράξεων του στη

σύζυγο του, στα οικονομικά και ιατρικά του προβλήματα, δεν έκανε οποιαδήποτε αναφορά στα θύματα του, είχε αλαζονική και εγωκεντρική συμπεριφορά, τονίζοντας ιδιαίτερα την ελκώδη κολίτιδα και το διαβήτη από τον οποίο πάσχει.

Υπό αυτό το πρίσμα, κρίνω πως η απορριπτική απόφαση του Συμβουλίου, ήταν ορθή, εύλογη και δεόντως αιτιολογημένη, ληφθείσα μετά από εξέταση όλων των ουσιαστικών παραγόντων, προσωπικών και αντικειμενικών.

Απορρίπτεται η θέση του αιτητή πως μηδενίστηκε η θετική πτυχή της εικόνας του, αφού από το σύνολο των όσων ο ίδιος ανέφερε επιβεβαιώνεται ως ορθή η κατάληξη του Συμβουλίου. Ούτε ειδική αιτιολογία απαιτείτο, ως υποστηρίζει ο αιτητής, σε σχέση με την κατ' ισχυρισμόν θετική εισήγηση των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας, αφού δεν δόθηκε από το εν λόγω Τμήμα θετική εισήγηση, αλλά τέθηκε ως όρος, όπως σε περίπτωση αποφυλάκισής του επ' αδεία, να παρακολουθείται σε τακτική βάση από ψυχολόγο και

κοινωνικό λειτουργό, προκειμένου να επιτευχθεί ομαλή κοινωνική ενσωμάτωση και αποφυγή αποτροπιασμού.

Βάσει των όσων έχουν αναφερθεί ανωτέρω, κρίνεται πως η απόφαση του Συμβουλίου, ελήφθη εντός των επιτρεπτών ορίων άσκησης της διακριτικής του ευχέρειας, αφού έχουν ληφθεί υπόψη και αξιολογηθεί επαρκώς, κατά τρόπο εξισορροπητικό, όλες οι ενώπιον του εκθέσεις των ειδικών Τμημάτων, όπως επίσης και το σύνολο των στοιχείων που τέθηκαν υπόψη του, συμπεριλαμβανομένων και των προσωπικών περιστάσεων του αιτητή, όπως αναφέρθηκαν την προφορική του συνέντευξη.

Δεν τίθεται ζήτημα έλλειψης αιτιολογίας, ούτε και ανεπαρκούς έρευνας και συνεπώς, δεν εντοπίζεται οποιοσδήποτε λόγος για επέμβαση του Δικαστηρίου στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με €800 έξοδα εναντίον του αιτητή, λαμβανομένου υπόψη πως ο ίδιος είναι κρατούμενος στις Κεντρικές Φυλακές.

Η προσβαλλόμενη απόφαση επικυρώνεται, δυνάμει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Γαβριήλ, Δ.Δ.Δ.